

De duistere kant van de mens

Iedereen heeft een duistere kant, meent schrijfster Lizette van Geene. Dat thema komt aan bod in haar verhalenbundel *Een nacht om te horzelen*.

Britta Koopen

RECENSIE

Tien onallegaalse verhalen zijn opgenomen in de verhalenbundel *Een nacht om te horzelen* van Lizette van Geene. Onallegaals op alle fronten: de personages zijn verre van 'gewone' mensen, zij leiden geen huisje-boompje-beestje-leven en hun gedachtenwereld is op z'n minst mysterieus en duister te noemen. Het enige wat niet onallegaals is, zijn de thema's van de verhalen. Die gaan over geboorte,

vakantie, overgewicht, liefde, de dood. Onderwerpen die wij allemaal kennen, die ons allemaal aangaan. En juist deze combinatie van alledaagse thema's en de duistere kant van de mens maakt dat je als lezer nogal onrustig kunt worden. Je vraagt je af hoe de duistere kant van je geliefden eruitziet, en of het wel klopt dat je burens echt zo aardig zijn. Wat Van Geene zo mooi laat zien in haar verhalen is dat in ons allen een duistere kant schuilt en dat je geen thriller hoeft te schrijven om de lezer de stuipen op het lijf te jagen.

Mooi ook dat de Helmondse schrijfster net als in haar roman *David en andere bewijzen van liefde* excelleert in het neerzetten van ijzersterke dialogen. Scherp en

geestig, alsof je met de personages in gesprek bent en hen werkelijk hoort praten.

Irritatie

Wat bij mij echter wel behoorlijke irritatie opwekt, is Van Geenes voorkeur voor vreemde metaforen en soms vergezochte bloemrijke taal. Wat in hemelsnaam zijn 'marsepeinen zuchtjes'? En waarom is het nodig om steeds een hele rits bijvoegelijke naamwoorden te gebruiken? De scènes die zij neerzet zijn al duidelijk genoeg, al dat gedoe eromheen leidt alleen maar af van de essentie, en zorgt voor verwarring. Zijn de omschrijvingen letterlijk te nemen, of cynisch bedoeld? Wil de schrijfster grappig zijn? Van Geene heeft

Een nacht om te horzelen
LIZETTE VAN GEENE

het helemaal niet nodig om haar talent te bewijzen door het gebruik van ingewikkelde en vaak vergezochte beelden. Dat geeft al-

leen maar de indruk dat zij onzeker is over haar eigen kunnen. De fantastische dialogen die zij neerzet zijn namelijk wel vrij van de krampachtige, bloemrijke taal. En juist daardoor zijn ze zo goed.

Met haar bundel bewijst Lizette van Geene weer dat zij zich echt schrijfster mag noemen. Zij is het, zij kan het, en zij hoeft zeker niets meer te bewijzen. Haar verhalen zijn origineel en fantasieus. De schrijfster kan zich bijna griezelig goed in de duistere kanten van de mens verplaatsen. Misschien moet ik dus maar blij zijn dat zij niet mijn aardige buurvrouw is?

Lizette van Geene: Een nacht om te horzelen, uitgeverij Brave-NewBooks, ISBN 9789402165012.